

Nr 608

Av herr **Wahrendorff**, om nya ersättningsbestämmelser vid ändring av kraftledning i samband med vägomläggning.

(Lika lydande med motion nr 515 i Första kammaren)

Vid nybyggnad, breddning eller annan omläggning av allmän väg, som korsar eller på annat sätt berör en kraftledning, inträffar ofta att ledningen i sin helhet måste flyttas eller att annan anordning måste vidtagas, t. ex. att kabel lägges under vägen, att stolpar måste flyttas, stag uppsättas och skyddsåtgärder i någon form i övrigt vidtagas. Kostnaderna för dessa ändringsåtgärder av ledningen kan ofta uppgå till avsevärda belopp.

Enligt gällande bestämmelser skall ledningsägaren i vissa fall svara för de kostnader som uppstår på grund av att ledningen måste ändras till följd av vägomläggningen och då till den del ledningen ligger inom såväl den gamla som den nya vägens område. I andra fall skall väghållaren bekosta den ändring etc. av kraftledning som är erforderlig på grund av nybyggnad, breddning eller omläggning av allmän väg.

Ibland blir kostnaden för ändring av kraftledning, som ledningsägaren är skyldig att bekosta, av begränsad omfattning, t. ex. flyttning av ledningsstolpe, stag eller dylikt. I andra fall kan kostnaden blir mera betydande, t. ex. då jordkabel måste läggas eller särskilda säkerhetsåtgärder vidtagas. I vissa fall kan ledningsägarens kostnader bli mycket omfattande — åtminstone sett i förhållande till vederbörandes ekonomiska bärkraft.

Det sistnämnda gäller främst i de fall då ledningen löper parallellt med vägen en längre sträcka och är belägen inom vägområdet. Om vägen breddas, kan ledningsägaren bli skyldig att bekosta flyttning av hela ledningen en lång sträcka, kanske kilometervis. Är ledningsägaren en mindre distributionsförening kan självfallet kostnaderna härför bli mycket betungande. Det bör understrykas att ledningsägaren inte alltid är skyldig att svara för en sådan kostnad. Skyldigheten är beroende av tidpunkten för dom eller fastställelse för vägföretaget resp. koncession för ledningen. Den omständigheten har vållat särskild irritation och gör ifrågasvarande bestämmelser mera svårförståeliga.

Bestämmelserna torde också kunna anses stå i viss strid med 19 § lagen om allmänna vägar, i vilken stadgas, att innehavare av nyttjanderätt eller annan särskild rätt i avseende på en fastighet på samma sätt som en fastighetsägare är berättigad till ersättning för skada och intrång.

I de fall väghållaren har att bekosta ändring av ledning torde f. ö. hans skyldigheter gentemot ledningsägaren regleras efter i lagen om allmänna vägar förekommande principer.

Det kan därför ifrågasättas om inte den speciella reglering av ledningsägares skyldighet att bekosta ändring av ledning borde utgå och ersättas av nämnda lag. Därmed skulle likformighet kunna nås på detta område oavsett tidpunkt för dom för vägföretaget resp. koncession för ledningen. Med hänsyn till omfattningen av vägomläggningar och vägbreddningar och med hänsyn till att förhållandena nu är helt annorlunda än när här berörda skyldigheter för ledningshållare fastställdes, framstår en sådan ändring som befogad. Jag föreslår att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om utredning i detta syfte.

Med hänvisning till ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning i syfte att ersätta nu gällande bestämmelser angående kraftledningsägares skyldighet i vissa fall att bekosta ändring av kraftledning med tillämpliga bestämmelser i lagen om allmänna vägar i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1961

Harry Wahrendorff

Nr 609

Av herr **Boo m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till byggnadsarbeten vid vissa lantbruksundervisningsanstalter.

(Lika lydande med motion nr 379 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1961

Karl Gust. H. Boo

Sven Vigelsbo

Emil Elmwall

Thorbjörn Fälldin

Erik Grebäck

B. Börjesson

i Falköping